

РЕШЕНИЕ

№ 12978

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 11.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1914** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на С. С. К. от [населено място] срещу Предписание с изх. № № БРЗТЗЗ-837(11)/11.01.2024 г. на Директора на РИОСВ- Б., с което на основание чл. 79, ал. 2, т. 4 от ЗЗТ и чл.155, ал. 2 от ЗООС с дадено предписание:

1. Да се премахнат от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“, разположените и изградени обекти - каравани, навеси, други спомагателни към тях - временни връзки за електричество, вода и за отвеждане на отпадни води, и др. в поземлен имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място];

2. Да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в т.ч и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се нализа и паркира с моторни превозни средства в поземлен имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границата на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“.

Поставени са съответно срокове за изпълнение – 14 дни от получаване на настоящото писмо и до 22.08.2024 г.

Изложени са доводи за незаконосъобразност, поради противоречие с материално правните разпоредби. Жалбоподателят сочи , че не е изяснено по какъв начин е станала идентификацията на имота (установяването на границите на имота), от което не може да се направи извод за законосъобразността и истинността на тази констатация.

Жалбоподателят оспорва фактическите констатации - че в процесния имот е имало към датата на проверката 4 бр.каравани и 4 бр.навеси към тях и твърди , че в процесния имот никога не е имало каравани и/или навеси към тях.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото. В указан от съда срок представя писмени бележки. В тях посочва , че имота на жалбоподателя не е идентифициран по категоричен начин от квалифицирано лице и с помощта на сертифициран уред. Позовава се на показанията на разпитаните по делото свидетели.

Ответникът – директорът на РИОСВ – Б., чрез процесуалния си представител, е излага аргументи за отхвърляне на жалбата, претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София - град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От представените по делото доказателства - писмо с вх. № БРЗТЗЗ – 837/1/13.12.2023г. от [община] се установява, че жалбоподателят е съсобственик в на поземлен имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място].

Административното производство е образувано служебно пред РИОСВ-Б.. На 19.09.2023 г. е извършена планова проверка от РИОСВ - Б., от която е установено, че в поземлен имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място] в границите на природна забележителност (ПЗ) „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ са разположени 4 бр. каравани и са изградени 4 бр. дървени навеса към тях. При извършената проверка бил съставен Констативен протокол №024296/ПД-15-61/19.09.2023 г.

По делото са приети като доказателства и заповед № 2109/20.12.1984 г. на председателя на Комитета по опазване на природната среда, с която е обявена природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ на км. 30 от пътя Б. - С., землище на [населено място] с площ 38 ха. Със заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите е актуализирана площта на защитена територия - природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ в землището на [населено място]. Видно от същата, в тази площ попада и имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място].

В хода на съдебното производство е прието като доказателство копие от констативен протокол от 09.02.2024г. в който е отбелязано , че обектите , констатирани при

проверка от 19.09.2023г. са премахнати и е установено ,че в имота на жалбоподателя са оставени дървен материал , битови отпадъци и части от дървени конструкции . Констатирано е , че предписанието , дадено с оспорения акт са изпълнени. Представен е и копие от договор за наем от 20.03.2024г. по силата на който С. С. К. отдава срещу наем процесния имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място].

В хода на производството бяха разпитани като свидетели Д. Т. М. и Е. П. П. . Показанията на св. М. дават сведения за състоянието и местонахождението на имота. Определя го като голям незастроен имот. На конкретно зададен въпрос за състоянието на имота към момента на извършената проверка св. отговаря, че не може да каже какво е било защото не са имали ангажименти към него.

Свидетелката П. подробно разказва за извършената на 19.09.2023г. планова проверка и категорично потвърждава направената в констативния протокол за местонахождението на 4 каравани и 4 дървена навеса в имота на жалбоподателя. Тя описва как е идентифициран имота чрез конкретен уред – джипиес позициониращо устройство марка „ДжуноТринбъл“. Посочва , че маржовете са в зависимост от обхвата и е до 30 метра максимум.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от легитимирани за това лица и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт.

По делото не са налице данни за съобщаване на оспорения административен акт на неговия адресат, което е в тежест на административния орган, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок. Следва да се има предвид, че в процесния акт не са посочени реда и срока да обжалването му, поради което е приложима хипотезата на чл. 140, ал. 1 от АПК, съгласно която когато в административния акт не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съответният срок за обжалване се удължава на два месеца. Освен това жалбата е подадена от правен субект, което е адресат на издаден срещу него неблагоприятен акт, т. е. при наличие на правен интерес. Самият акт подлежи на оспорване, съгласно изричната разпоредба на чл. 80 от ЗЗТ. Поради изложеното жалбата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният инд. административен акт е издаден от компетентен орган – директора на РИОСВ-Б., съобразно чл. 79, ал. 2 от ЗЗТ.

П. е издадено в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК, съдържа реквизити като наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подпис на издателя.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците.

По делото не се спори и съгласно констативен протокол № 024296/П1-15-61/19.09.2023г., на тази дата била извършена проверка от контролните от РИОСВ-Б., които установили, че действително в имота на жалбоподателя са установени 4 бр. каравани и са изградени 4 бр. дървени навеса към тях. Прието е, че това е в противоречие с определения режим на защитената територия.

С Предписание с изх. № № БРЗТЗЗ-837(11)/11.01.2024 г. на Директора на РИОСВ- Б., на основание чл. 79, ал. 2, т. 4 от ЗЗТ и чл.155, ал. 2 от ЗООС на С. С. К. е дадено предписание:

1. Да се премахнат от границите на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“, разположените и изградени обекти - каравани, навеси, други спомагателни към тях - временни връзки за електричество, вода и за отвеждане на отпадни води, и др. в поземлен имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място];

2. Да не се изграждат и монтират временни и други обекти, в т.ч и обслужващи такива, да не се разполагат каравани, кемпери, да не се нализа и паркира с моторни превозни средства в поземлен имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място], както и в други собствени или ползвани имоти в границата на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“.

С оглед изложеното от административния орган фактическо основание и изложените от оспорващия възражения за незаконосъобразност на оспорената принудителна административна мярка, спорът по делото се свежда до наличието/липсата на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“, респ. обхвата на тази природна забележителност.

По делото е приета Заповед № 2109/20.12.1984 г. на председателя на Комитета по опазване на природната среда, с която е обявена природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ на км. 30 от пътя Б. - С., землище на [населено място] с площ 38 ха. Със заповед № РД-536/30.09.2016 г. на министъра на околната среда и водите е актуализирана площта на защитена територия - природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“ в землището на [населено място]. Видно от същата, в тази площ попадат и имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място]. Това обуславя извод за наличието на природна забележителност „Пясъчни дюни между къмпингите „Златна рибка“ и „Градина“, в обхвата на която се включва и имота на жалбоподателя.

Съгласно чл. 11 от ЗЗТ, собствениците и ползвателите на гори, земи и водни площи в защитените територии са длъжни да спазват режимите, установени по реда на този закон, със заповедта за обявяване на защитената територия и плана за управлението ѝ, а съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗЗТ ползването на обекти в защитените територии се извършват в съответствие с режима на дейностите, установен по реда на този закон,

със заповедта за обявяване и с плана за управление на защитените територии, устройствените и технически планове и проекти. От своя страна чл. 24 от ЗЗТ забранява в природните забележителности осъществяването на дейности, които могат да нарушат тяхното естествено състояние или да намалят естетическата им стойност.

Наличието на поставени каравани в имота, респ. осъществяваните дейности по тяхното ползване, констатирани в хода на извършената проверка от служители на РИОСВ - Б. се оспорва и се сочи, че имота не е надлежно идентифициран. Съдът като прецени представените доказателства, показанията на свидетелите намира, че възраженията са неоснователни. Протоколът за извършена проверка се явява официален документ, по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК във вр. чл. 144 АПК, ползващ се с материална доказателствена сила, който не е оспорен и по делото не са представени безспорни доказателства писмени и/или гласни, които да обортят установеното в него. Имотът на жалбоподателя е идентифициран по категоричен начин, който за съда не буди съмнение. В тази връзка е и установеното с констативен протокол за наличието на следи от премахване на съществуващите към момента на проверката каравани и навеси.

Показанията на свидетелите не опровергават констатациите относно точната идентификация на имота на жалбоподателя. Съдът не споделя възраженията на адв.М., че за идентифицирането на имота е необходимо да бъде извършено от квалифицирано за целта лице и чрез валидно сертифицирани за целта уреди. В ЗЗТ няма заложено такова изискване, а и приложените документи и показанията на св. Е. П. изясняват начина по който е идентифициран имота в който са били поставени описаните каравани и дървени навеси.

Свидетелката посочва е маржа на отклонение на използвания уред е максимум 30 метра. Видно от приложената скица на имот с идентификатор 67800.1.182 по КККР на [населено място] /л.9/ от делото/ същия е с площ от 6 000 кв.м. /6 дка/ и не е труден за идентификация.

Установените при проверката дейности безспорно са такива, които могат да нарушат естественото състояние или да намалят естетическата стойност на природната забележителност, поради което и дадено предписание за тяхното премахване е материално законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

В процесното предписание, макар природната забележителност да е наречена "пясъчни дюни", нито се твърди, нито се обосновава, че същата е част от крайбрежна плажна ивица или морски плаж по смисъла на чл. 6 от ЗУЧК. Изрично обаче в предписанието е посочено, а и от представените доказателства се установява, че се касае за защитена територия - природна забележителност, по смисъла на чл. 5 от ЗЗТ, която няма законова пречка да бъде и частна собственост.

С оглед на това неоснователни са доводите на жалбоподателя в тази насока.

Защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Целта на Закона за защитените

територии е опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достойние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото (чл. 2, ал. 1 ЗЗТ).

С оглед изложеното, съдът счита че изложените аргументи срещу оспорената ПАМ са неоснователни, а същата като законосъобразна следва да бъде потвърдена.

При този изход на спора основателна е претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същото съдът определя в размер на 100 лева по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София - град, II отделение, 76-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. С. К. от [населено място] срещу Предписание с изх. № № БРЗТЗЗ-837(11)/11.01.2024 г. на Директора на РИОСВ- Б. .

ОСЪЖДА С. С. К. , ЕГН [ЕГН] от [населено място] да заплати на РИОСВ – Б. сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд – София - град пред Върховен административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: